

den opgave, som tilbudet omfatter. Bestemmelsen er ikke begrænset til de tilfælde, hvor opgaveudførelsen som sådan ikke vil kunne overlades til private, men omfatter også tilfælde, hvor det klart fremgår af tilbudet, at dettes udformning indebærer, at det ikke kan udføres inden for lovgivningens rammer. Som eksempel kan nævnes, at det af tilbudet fremgår, at opgaveudførelsen vil indebære en tilsidesættelse af arbejdsmiljøretlige regler. Det er kommunalbestyrelsen, der skal godtgøre, at tilbudsgiver ikke vil kunne udføre den beskrevne opgave inden for den lovgivning, som den private er underlagt i forbindelse med opgaveudførelsen. Er kommunalbestyrelsen i tvivl herom, må den i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler søge forholdet oplyst, herunder gennem høring af tilbudsgiveren.

En kommunalbestyrelse bør ikke forpligtes til at sammenligne kommunens egen opgaveudførelse med et privat tilbud, som kommunen alligevel ikke kan forventes at antage, allerede fordi der er usikkerhed om, hvorvidt tilbudet overhovedet vil kunne forventes at kunne blive udført på betryggende vis.

Dette er baggrunden for, at de foreslåede *nr. 3), 4) og 5)* indeholder hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan afvise at træffe beslutning i de tilfælde, hvor tilbudsgiver ikke kan sandsynliggøre, at denne har den fornødne tekniske, personlige, finansielle og økonomiske formåen. Bestemmelserne svarer til EU-udbudsdirektivernes krav om, at enhver leverandør kan udelukkes fra deltagelse i en udbudsprocedure, hvis vedkommende ikke kan dokumentere, at denne har den fornødne tekniske, finansielle og økonomiske formåen. I den nærmere fastlæggelse af bestemmelsens indhold vil der kunne søges vejledning i den praksis, som EF-domstolen og Klagenævnet for Udbud har udviklet i forhold til udbudsdirektiverne. Som eksempel kan nævnes, hvor kommunen modtager et tilbud fra en tilbudsgiver, der nægter at demonstrere sin økonomiske formåen gennem fremlæggelse af regnskaber, tilbud fra en tilbudsgiver, som ved dom er dømt for et strafbart forhold, der rejser tvivl om den pågældendes faglige hæderlighed, eller tilbud afgivet af en virksomhed, der er taget under konkursbehandling.

Det foreslås endvidere, at kommunalbestyrelsen med hjemmel i *nr. 6)* kan afvise at træffe beslutning efter § 62 a, hvis det indkomne tilbud forekommer at være unormalt lavt i forhold til ydelsen. EU-udbudsdirektiverne indeholder en tilsvarende regel om, at den ordregivende myndighed under visse betingelser kan afvise bud vedrørende en bestemt aftale, hvis budet forekommer at være unormalt lavt i forhold til ydelsen. Ved den nærmere fastlæggelse af bestem-

melsens indhold kan der derfor søges vejledning i den praksis, der er udviklet efter udbudsdirektiverne.

Hvor kommunalbestyrelsen allerede har behandlet et tilbud fra en privat, bør vedkommende ikke kunne kræve, at kommunen inden for kortere tid derefter foretager en fornyet sammenligning med et tilsvarende bud. Dette er baggrunden for, at den foreslåede *nr. 7)* indeholder en tidsmæssig spærregel, som indebærer, at kommunalbestyrelsen kan afvise tilbud, der svarer til et tilbud, som kommunalbestyrelsen inden for den pågældende valgperiode har behandlet efter § 62 a. Det er ikke en forudsætning, at tilbudene kommer fra samme tilbudsgiver. Omvendt kan bestemmelsen ikke anvendes, blot fordi to tilbud vedrører samme opgave. Det er tillige en forudsætning, at tilbuddene også med hensyn til pris og udformning i det væsentlige svarer til hinanden.

Hvor kommunalbestyrelsen allerede har besluttet at udbyde en given opgave i udbud, giver det ikke mening at forpligte kommunalbestyrelsen til at sammenligne et privat tilbud om den pågældende opgave med den opgaveudførelse, som kommunen hidtil selv har varetaget. Det foreslås derfor i *nr. 8)*, at kommunalbestyrelsen i sådanne tilfælde kan afvise at behandle tilbudet efter § 62 a.

Det er kommunalbestyrelsen, der beslutter, om en given kommunal opgave skal varetages af kommunen eller en privat, medmindre lovgivningen er til hinder herfor. Det er endvidere kommunalbestyrelsen, der beslutter, hvordan opgaven skal varetages, herunder om den skal varetages sammen med en anden kommunal opgave. Kommunalebestyrelsen kan således beslutte, at en række forskellige kommunale opgaver har en sådan sammenhæng, at de skal varetages af samme leverandør. Kommunalebestyrelsen kan f.eks. beslutte, at den ønsker samme madleverandør til alle kommunens plejehjem. Der er endvidere ikke i sig selv noget til hinder for, at kommunalbestyrelsen beslutter, at den ønsker, at en given opgave skal varetages sammen med en anden opgave, som ikke kan varetages af private. Det kan f.eks. være en myndighedsopgave.

Såfremt en kommunalbestyrelse således beslutter, at den ønsker, at bestemte opgaver skal udføres samlet af samme opgaveudfører – eller at en opgave skal splittes op i forskellige udbud – skønnes det uhenigtsmæssigt, hvis kommunalbestyrelsen skal forpligtes til at sammenligne kommunens egen opgaveudførelse med et tilbud, som ikke svarer til den afgrænsning af opgave, som kommunalbestyrelsen foretrækker. Som eksempel kan nævnes, at kommunalbestyrelsen modtager et tilbud på snerydning i kommunen, som alene angår en begrænset del af kommunens veje,